

XXVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Lønninger for forskellige under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 28de Februar 1870.)

De fem første Paragraffer i dette Lovforslag indeholde Lønningsbestemmelser for Dommerne og forskellige andre Embedsmænd i Landsver= samt Hof= og Stadsretten i Kjøbenhavn, Landsverretten i Viborg, Kjøbenhavns Criminal= og Politiret, Kjøbenhavns Sø= og Handelsret m. fl. Skjøndt Udvalget kunde føle sig stærkt opfordret til ogsaa med Hensyn til denne Klasse af Embeder at bringe forskellige Indskrænkninger i og Omfordelinger af Embederne, samt nogle Nedsættelser af Lønningerne i Forslag, saa har dog Hensynet til den forestaaende Omordning af Retsvesenet ført Udvalget til en alvorlig Overveielse af det Spørgsmaal, om man ikke rettest lod de nugældende Bestemmelser om de i de nævnte Paragraffer omhandlede Embeders Antal og Løn henstaae uforandrede indtil videre, istedetfor at anvende Tid og Kræfter paa at indføre Forandringer, der kunne forudsæes snart atter at maatte afløses af en fuldstændig og grundig Omdannelse af alle de herhenhørende Forhold. Efter den foretagne Overveielse har Udvalgets Fleertal besluttet at indstille til Thinget, at de nævnte Paragraffer udgaae af Lovforslaget, imod at der indsættes en Bestemmelse om, at der herefter indtil videre ikke kan gives fast Ansættelse eller Pensionsberettigelse ved Besættelsen af noget af de i §§ 3, 4 og 5 nævnte Embeder. Af Hensyn til Domstolens Selvstændighed og Uafhængighed har man ikke foreslaaet en lignende Bestemmelse for de i § 1 og § 2 nævnte Dommere.

Et Mindretal (Koch og Schjørring) formener dog, at denne Undtagelse ogsaa bør omfatte de 5 Contorchefer under Hof= og Stadsretten, derunder indbefattet Kongens Foged og Auktionsdirecteuren, idet disse Embeder antages at ville blive uberørte af den forestaaende Omordning af Retspleien. — Et andet Mindretal (Sager) formener, at Undtagelsen ifkun bør udvides til Kongens Foged og Auktionsdirecteuren.

Skulde Folkethinget ikke billige denne Indstilling, foreslaaer Udvalget dog, af de foran anførte Grunde, at indskrænke de Forandringer, man for Tiden bør foretage i de paa gjældende Forhold, til enkelte Nedsættelser i de i disse Paragraffer opførte Beløb, samt at bestemme, at ifkun de i de 3 første Paragraffer nævnte Embedsmænd faae kongelig Ud nævnelse.

Den store Tilgang af praktiserende Læger, der i de senere Aar har fundet Sted i de allerfleste af Landets Egne, vil efter Udvalgets Fleertals Formening gjøre Ud nævnelsen af Districtslæger unødvendig. Derimod erkjendes det, at der kan være enkelte affidseliggende og lidet befolkede Steder, hvor Behoerne vilde være udsatte for at maatte faa den fornødne Lægehjælp, naar det ikke ved et Tilskud fra Statens Side gjordes muligt, at en Læge der vilde kunne finde sit Udkomme. Fleertallet antager, at de i Slutningen af 1ste Stykke af § 10 nævnte 7 Steder maae ansæes som saadanne, hvor et Tilskud burde gives, hvorhos det maatte